

Δημόσιων Δηλώσεων (συνέχεια...)

Σπεύδω εξ αρχής να δηλώσω ότι διαφωνώ πλήρως με τις καταλήψεις και κάθε είδους ενέργειες που καταλύουν ή παρεμποδίζουν τις ακαδημαϊκές ελευθερίες, τη λειτουργία των θεσμικών οργάνων καθώς και την ελεύθερη πρόσβαση στους χώρους εργασίας του πανεπιστημίου. Οι θέσεις αυτές, άλλωστε, ήταν κοινές της προηγούμενης πρυτανείας.

Σπεύδω, επίσης, εξ αρχής να δηλώσω ότι διαφωνώ πλήρως με τη διαδικασία που ακολουθήθηκε αλλά και τη σκοπιμότητα δημοσιοποίησης των δύο ανακοινώσεων των Πρυτανικών Αρχών. Γιατί εκτός των εύλογων ερωτημάτων που προκαλούν θέτουν και βασικά θέματα λειτουργίας των θεσμικών οργάνων του Ιδρύματος.

Πιο συγκεκριμένα

1. Θα πρέπει μολογήσουμε ότι δεν είναι σύνηθες μία εκλεγμένη και μάλιστα πρόσφατα Πρυτανεία να τίθεται επικεφαλής καταλόγου υπογραφών μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας. Ανεξαρτήτως του εκλογικού ποσοστού που έλαβε αποτελεί την Πρυτανεία ολόκληρης της πανεπιστημιακής κοινότητας του ΓΠΑ. Και εκλέχτηκε να διοικεί, να συντονίζει και να αποφασίσει στο πλαίσιο των νόμων και των δημοκρατικών διαδικασιών. Και εφόσον τηρούνται οι διαδικασίες αυτές είμαστε υποχρεωμένοι να δεχόμαστε τις αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο των παραπάνω αρχών.

Η συλλογή όμως των υπογραφών δε προβλέπεται από καμία διαδικασία ή αρμοδιότητα των πρυτανικών αρχών. Πολύ περισσότερο όταν η συλλογή αυτή γίνεται με διαβιβαστικό του Πρύτανη και με επιλεκτικές διαδικασίες. Αν, όπως ειπώθηκε, ήταν μια πρωτοβουλία κάποιας ομάδας μελών του Ιδρύματος θα έπρεπε να είχε τη μορφή διακήρυξης και στήριξης των πρυτανικών αρχών στην αντιμετώπιση των σοβαρών, πράγματι, προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα ελληνικά πανεπιστήμια και ιδιαίτερα το Γεωπονικό, τα οποία βεβαίως δεν εξαντλούνται στο φαινόμενο των καταλήψεων ή των αιώνιων φοιτητών (τι καραμέλα κι αυτή...). Και μια τέτοια διακήρυξη θα μπορούσε καλύτερα να είναι και απόφαση των συλλογικών οργάνων του Ιδρύματος και ίσως των συνδικαλιστικών φορέων.

Διαφορετικά όσοι δε την έχουν υπογράψουν ή δε πρόκειται να την υπογράψουν (μεταξύ αυτών και εγώ) θα χαρακτηριστούν είτε ως αντίπαλοι, στην καλύτερη περίπτωση, των πρυτανικών αρχών (άσχετα αν αρκετοί από αυτούς τους έχουν ψηφίσει, και γνωρίζω μερικούς) είτε θιασώτες ή και υποκινητές των καταλήψεων. Αυτό, αν δεν είναι πολιτική διχασμού, είναι σίγουρα άδικο. Όμως...

2. Όμως, χωρίς να αμφισβητώ τη καλή πρόθεση των συντακτών του κειμένου (για τη δεύτερη και τρίτη παράγραφο ελάχιστοι θα διαφωνήσουν) υπάρχει μία, κρίσιμη, παράγραφος, στην οποία μάλλον δεν δόθηκε η αναγκαία προσοχή τόσο από τους συντάκτες όσο και από τους συναδέλφους που υπέγραψαν το κείμενο. Η παράγραφος αυτή («Κατά τη νέα ακαδημαϊκή χρονιά, εφόσον, για οποιοδήποτε λόγο, επαναληφθεί το φαινόμενο των καταλήψεων, **δεν πρόκειται να υποστηρίξουμε αποφάσεις υπέρ της αναπλήρωσης των απωλεσθέντων μαθημάτων και εργαστηρίων μετά τη λήξη των καταλήψεων στα αρμόδια θεσμικά όργανα του Πανεπιστημίου στα οποία μετέχουμε ως εκπρόσωποι και μέλη**») πιθανόν θα πυροδοτήσει ανεξέλεγκτες καταστάσεις και θα δυναμτίσει τις θεσμικές λειτουργίες. Γιατί ουσιαστικά παρακινεί στη μη υπακοή και υλοποίηση των αποφάσεων των θεσμικών οργάνων. Πιστεύω

ειλικρινά ότι διέλαθε της προσοχής των συνταχτών. Και ελπίζω να απαλειφθεί τουλάχιστον αυτή τη παράγραφο από το κείμενο. Γιατί σκεφτείτε τι θα συμβεί αν κάποιος από τους υπογράψαντες το κείμενο είναι εκπρόσωποι π.χ του Α Τμήματος στη Σύγκλητο. Και η Γ.Σ. του Τμήματος Α αποφασίσει διαφορετικά από τη θέση του εκπροσώπου. Σύμφωνα με το κείμενο ο εκπρόσωπος παρακινείται, ωθείται να μην υποστηρίξει την απόφαση του Τμήματος που εκπροσωπεί....

3. Προσωπικά θεωρώ εξίσου σοβαρό θέμα για το Ίδρυμα, την απάντηση των πρυτανικών αρχών στην επιστολή του Δ.Σ. του ΕΣΔΕΠ του ΓΠΑ. Και αυτό γιατί περιέχει θέσεις που ειλικρινά προκαλούν έκπληξη ενώ τείνουν να πάρουν μορφή προσωπικής αντιπαράθεσης.

Πιο συγκεκριμένα

- Το Δ.Σ. και οι αποφάσεις του, στο μεσοδιάστημα της εκλογο-απολογιστικής Συνέλευσης, εκφράζουν το σύνολο των μελών του Συλλόγου. Η ορθότητα ή μή των αποφάσεων αυτών θα κριθεί και θα εγκριθεί ή όχι στην Τακτική Γ. Συνέλευση του Συλλόγου. Είναι εξαιρετικά δυσάρεστη για την ιστορία του Συλλόγου, η έκφραση «... οι υπογράφωντες συνάδελφοι κ. Α. Κουτσούρης (Πρόεδρος) και Σ. Κίντζιος (Γ. Γραμματέας) καθώς και η πλειοψηφία του Δ.Σ. που τους στηρίζει....» Από τη στιγμή που συνεδριάζει το Δ.Σ. σύμφωνα με το καταστατικό του Συλλόγου, οι αποφάσεις είναι έγκυρες και θα πρέπει να είναι σεβαστές από όλους, ιδιαίτερα από τη Διοίκηση του Ιδρύματος, είτε είναι αρεστές είτε όχι (ακόμη και αν περιέχουν ατυχείς εκφράσεις). Προσωπικά θεωρώ επιτυχημένο το συνδικαλιστικό όργανο που γίνεται δυσάρεστο στην εκάστοτε εξουσία και ανησυχώ όταν βλέπω φαινόμενα ο συνδικαλισμός να επιζητεί τη συν-διοίκηση... Λυπούμαι να το πω αλλά η έκφραση αυτή και η τακτική διαχωρισμού του εκλεγμένου προεδρείου από το Σύλλογο χρησιμοποιήθηκε και από προηγούμενο πρύτανη και μόνο δεινά προκάλεσε στην πανεπιστημιακή κοινότητα.
- Αυτό όμως που αδυνατώ να δεκτώ είναι η σύνδεση της ορθότητας των πολιτικών θέσεων και επιλογών με την ακαδημαϊκή παρουσία και το ήθος. Είναι αδιανόητο να προέρχονται τέτοιες εκφράσεις από έμπειρους και πολιτικοποιημένους συναδέλφους. Είναι δυνατό να συνδέονται οι πολιτικές επιλογές, οι πολιτικές θέσεις, με την ακαδημαϊκή παρουσία όπως αυτή εκφράζεται με τη βαθμίδα, την επιστημονική και ερευνητική παρουσία του κάθε ενός μας. Είναι δυνατό να υποστηρίζεται ότι δηλαδή όσοι υπογράφουν ή θα υπογράψουν το κείμενο διαθέτουν a priori το ήθος και την ακαδημαϊκότητα και να βαπτίζονται προοδευτικοί και οι λοιποί όχι. Και όσοι δεν υπογράψουν ή διαφωνούν με τις πολιτικές επιλογές (ακόμη και της πλειοψηφίας, της μείζονος πλειοψηφίας) είναι «κακόπιστοι» και «υπερασπιστές της στασιμότητας»; Είναι δυνατόν οι εκφράσεις αυτές να προέρχονται από τις πρυτανικές αρχές ενός ιδρύματος, ακόμη και αν «απορρίπτονται» ή «κακοποιούνται» οι θέσεις τους; Αν πράγματι αυτό είναι το νόημα τότε όλοι οι αγώνες που ως βοηθοί και επιμελητές κάναμε για τον εκσυγχρονισμό των πανεπιστημίων, την κατάργηση της έδρας κ.ά. ακυρώνονται. Γιατί προφανώς η ακαδημαϊκή παρουσία μας (ήμουν τότε βοηθός ενός χρόνου) σαφώς ήταν υποδεέστερη των τότε καθηγητών. Αν πάλι ως ακαδημαϊκή παρουσία νοείται η συμμετοχή στα κοινά γιατί αυτός που υπογράφει π.χ. ο καθηγ. Χ (διετέλεσε Πρύτανη, Αντιπρύτανη, Πρόεδρος

κ.ο.κ.) διαθέτει ήθος και ο καθηγ. Σταυρακάκης που δεν υπογράφει στερείται. Αλλά, πάλι, διαθέτει το απαραίτητο ήθος (και με ποια κριτήρια προσδιορίζεται αυτό) και για το λόγο αυτό καλείται να υπογράψει, σύμφωνα με το διαβιβαστικό του κ. Πρύτανη (πάλι η επιλεκτική διαδικασία) ή επειδή υπογράφει αποκτά το ήθος...

- Πιστεύω ότι μία νεοεκλεγμένη πρυτανεία δεν έχει καμία ανάγκη υπογραφών για να διοικήσει το ίδρυμα. Το ίδιο ισχύει και για τους Προέδρους των Τμημάτων. Στην τήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών και στην απρόσκοπτη λειτουργία των θεσμικών οργάνων θα έχουν τη στήριξη όλων των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας και όχι μόνον του ΔΕΠ. Γι αυτό άλλωστε δε χρειάζεται να υπογράψουμε διακήρυξη για τα αυτονόητα. Γιατί είναι αυτονόητο το καθήκον του προεδρεύοντος του θεσμικού οργάνου να διακόπτει τη συνεδρίαση αν παρευρίσκονται ή «εισβάλλουν» άτομα ξένα προς τη νόμιμη σύνθεση του οργάνου. Τακτική που εφαρμόσαμε επανειλημμένα την τελευταία τριετία ως πρυτανικές αρχές.
- Θεωρώ επιζήμια την αντιπαράθεση της πρυτανείας με το Σύλλογο ΔΕΠ σε μία κρίσιμη περίοδο που θα πρέπει να ενισχυθεί και να ενδυναμωθεί με νέο αίμα το συνδικαλιστικό κίνημα ενόψει των εξαιρετικά δύσκολων καταστάσεων και εξελίξεων στην ελληνική κοινωνία και βέβαια στο χώρο της παιδείας.
Ο δημόσιος διάλογος που όλοι επιζητούμε και πρώτη η πρυτανεία είναι ανάγκη να γίνει σε ήπιο πολιτικό και ακαδημαϊκό κλίμα και προφανώς θα περιλαμβάνει το σύνολο των θεμάτων των πανεπιστημίων και όχι μόνο.
- Προσωπικά θα συμμετάσχω σε μία τέτοια διαδικασία.
Ειλικρινά, όμως, μπροστά στην τηλεοπτική εικόνα της σιδηρογροθιάς και το παραλήρημα του «συνδικαλιστή» αστυνομικού ακόμη και οι καταλήψεις των πανεπιστημίων μοιάζουν με πταίσματα.

Αθήνα 5 Οκτωβρίου 2006

Μανόλης Ν. Σταυρακάκης